

- A DEVELOPMENT OF TOOLS ENHANCING 21st CENTURY SKILLS FOR THAI CHILDREN AND YOUTHS' ASEAN PREPARATION
- การศึกษาข้อมูลงานแสดงสินค้าและนิทรรศการด้านดิจิทัลคอนเทนต์และการวางแผนการตลาดเพื่อโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย
- ความพึงพอใจ ความไว้วางใจ และอุปสรรคในการเปลี่ยนไปใช้แหล่งท่องเที่ยวอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการรักษานักท่องเที่ยวชาวไทย
- ทักษะและความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อแนวคิดด้านโลจิสติกส์การตลาด
- พฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- **การรวมธุรกิจ**
- ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออก
- ธุรกิจชายตรง: ความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย
- องค์ประกอบของความพร้อมของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเอกชน เครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่างเข้าสู่ ASEAN
- เว็บไซต์ที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตจังหวัดชลบุรี
- การสร้างหนังสืออัจฉริยะเพื่อการเรียนรู้ประชาคมอาเซียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- การพัฒนาตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
- แนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับการเติบโตของอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องของประเทศไทย
- การแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นของแบบวัดกลวิธานป้องกันตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- การศึกษาและพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- ผลของการใช้โปรแกรมต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนลอยสายอนุสรณ์ สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร
- การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1
- การพัฒนานิทานมัลติมีเดีย เรื่องความซื่อสัตย์ สำหรับเด็กปฐมวัย
- การระดมทรัพยากรชุมชนด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
- การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

SRIPATUM CHONBURI JOURNAL

ปีที่ 11 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน - เดือนมิถุนายน 2558 ISSN 1686-5715

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
79 หมู่ 1 ถนนบางนา-ตราด อ.เมือง จ.ชลบุรี
20000 โทร. 0 3874 3690-9
โทรสาร 0 3874 3700

ที่ปรึกษา

รองอธิการบดี

บรรณาธิการบริหาร

ดร. บุชบา ชัยจินดา

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

ดร. รัชยวิช วิเชียรพันธ์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. อองอาจ นัยพัฒน์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
ดร. ภูวดล บัวบางพลู
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ดร. กิตติศักดิ์ แป้นงาม
กระทรวงศึกษาธิการ
อาจารย์ชาติรี วงษ์แก้ว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ฝ่ายศิลปกรรม

นายธีระ แสงศิริสายันท์กุล

ฝ่ายเผยแพร่

นางสาวนิรชา ภูสามารถ

ฝ่ายอิเล็กทรอนิกส์

อาจารย์อดิศักดิ์ ภิญญาคง

ฝ่ายธุรการ

นางสาวรัศมีพร พยุ่งพงษ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

อาจารย์นพวรรณ ยุติธรรม
นางสาวรัตนา เอมสถิตย์
นายพิชญา ทองอยู่เย็น
Mrs.Hope Christina H. Deita

พิมพ์ที่

สำนักพิมพ์ วังอักษร
เลขที่ 69/3 ถ.อรุณอมรินทร์ แขวงวัดอรุณ
เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่บทความทางวิชาการ และผลงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในสาขาวิชาการศึกษา กฎหมายและการปกครอง บริหารธุรกิจ การบัญชี ศิลปศาสตร์ สื่อสารมวลชน รวมถึงเทคโนโลยีเพื่อสังคมของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ทั้งในและนอกสถาบัน
2. เพื่อเป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนผลงานทาง วิชาการระหว่างคณะ ทั้งในและนอกสถาบัน
3. เพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยในด้าน คุณภาพทางวิชาการตามระบบประกันคุณภาพ ทางการศึกษา

กำหนดออก

ปีละ 4 ฉบับ (มกราคม-มีนาคม,
เมษายน-มิถุนายน, กรกฎาคม-กันยายน
และ ตุลาคม-ธันวาคม)

สำนักงาน

สำนักงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
วิทยาเขตชลบุรี โทรศัพท์ 0 3874 3690-9
ต่อ 1305 โทรสาร 0 3874 3700
e-Mail: research@east.spu.ac.th

ข้อเขียนที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ เป็นลิขสิทธิ์เฉพาะส่วนตัวของผู้เขียน
ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อผลทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่มีผลต่อกองบรรณาธิการ

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

A DEVELOPMENT OF TOOLS ENHANCING 21st CENTURY SKILLS FOR THAI CHILDREN AND YOUTHS' ASEAN PREPARATION

Dr. Thanyawich Vicheanpant, et al..... 1-8

การศึกษาข้อมูลงานแสดงสินค้าและนิทรรศการด้านดิจิทัลคอนเทนต์และการวางแผนการตลาด
เพื่อโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย

ดร. กมล จิราพงษ์..... 9-16

ความพึงพอใจ ความไว้วางใจ และอุปสรรคในการเปลี่ยนไปใช้แหล่งท่องเที่ยวอื่นที่ส่งผลกระทบต่อการรักษานักท่องเที่ยวชาวไทย

รองศาสตราจารย์ ดร. ณ์ช์ กุลิษฐ์..... 17-28

ทัศนคติและความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อแนวคิดด้านโลจิสติกส์การตลาด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ..... 29-38

พฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงดาว ทศนประเสริฐ..... 39-48

การรวมธุรกิจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งเอก วรรณพดุง..... 49-59

ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออก

ดร. สถาพร พฤษณีกุล..... 60-70

ธุรกิจขายตรง: ความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย

วชิร คุณทวีเทพ..... 71-80

องค์ประกอบของความพร้อมของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเอกชน เครือข่ายวิจัยอุดมศึกษากาฬกลางตอนล่างเข้าสู่ ASEAN

กิตติศักดิ์ จังพานิช..... 81-89

เว็บไซต์ที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตจังหวัดชลบุรี

วราพร คำจับ..... 90-98

การสร้างหนังสืออัจฉริยะเพื่อการเรียนรู้ประชาคมอาเซียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ดร. กิตติศักดิ์ แป้นงาม..... 99-106

การพัฒนาตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

วุฒิสักดิ์ ธีระวิทย์..... 107-117

แนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับการเติบโตของอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องของประเทศไทย

จิราพงษ์ จันทร์งาม..... 118-127

การแสดงผลฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นของแบบวัดกลวิธานป้องกันตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ทัศนีย์ เขาไขแก้ว..... 128-135

การศึกษาและพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

จิตราภรณ์ ทองกวอด..... 136-143

ผลของการใช้โปรแกรมต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

โรงเรียนลอยสายอนุสรณ์ สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

สุธณี ลิกชะโย..... 144-153

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1

ธัญธิดา เข็มหัก..... 154-163

การพัฒนานิทานมัลติมีเดีย เรื่องความซื่อสัตย์ สำหรับเด็กปฐมวัย

สุกานดา โรมวิลาส..... 164-172

การระดมทรัพยากรชุมชนด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต 4

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

เอกรัฐ พิลา..... 173-181

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคงคน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

เอกสันต์ เสี่ยงบุญ..... 182-193

การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

อนงค์วดี จิระบุตร..... 194-205

ขั้นตอนการนำเสนอบทความวิชาการหรืองานวิจัยเพื่อตีพิมพ์

ปัญญา เชี่ยวชาญ เบิกบาน คุณธรรม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี SRIPATUM UNIVERSITY CHONBURI CAMPUS

79 หมู่ 1 ถนนบางนา-ตราด อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000 โทร. 0-3874-3690-9 โทรสาร 0-3874-3700

www.east.spu.ac.th
e-mail : spuc@east.spu.ac.th

การรวมธุรกิจ

BUSINESS COMBINATIONS

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รองเอก วรณพฤกษ์*

Asst. Prof. Rong-ek Varnaprase

บทคัดย่อ

เพื่อความสามารถในการแข่งขันในตลาด ปัจจุบันการรวมธุรกิจอาจเป็นอีกทางออกหนึ่งของกิจการหลาย ๆ กิจการ เนื่องจากการรวมธุรกิจมีข้อดีหลายประการ มีโครงสร้างและรูปแบบที่หลากหลาย ปัจจุบันสภาวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยได้ประกาศใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง พ.ศ. 2555) เรื่องการรวมธุรกิจ เพื่อกำหนดวิธีการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการบันทึกบัญชีและงบการเงินที่สามารถสะท้อนผลของเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในธุรกิจ โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระบุให้เห็นที่บัญชีการรวมธุรกิจด้วยวิธีซื้อ และผลจากการรวมธุรกิจอาจมีความนิยมหรือก้าวไกลจากการต่ออรรถาซื้อเกิดขึ้น นอกจากนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบทางการเงินจากการรวมธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: การรวมธุรกิจ, วิธีซื้อ

ABSTRACT

In a competitive market, business combinations might be one of the solution for some organization because there are several advantages in a different structures and formats of business combinations. Nowadays, Federation of Accounting Professions adopted Thai Financial Reporting Standard (TFRS) 3 (revised 2012) "Business Combinations" in order to present a financial statement which captures the underlying business reality. According to TFRS 3, businesses require the "Purchased Method" for combinations as acquisitions and the difference will recognized in "goodwill" or "gain from bargain purchase". Moreover, disclosure requirements also needed by the financial statement users in order to assess the financial reasonable impact.

Keywords: business combinations, purchase method.

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์รองเอก วรณพฤกษ์ ภาควิชาบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทนำ

ในปัจจุบันจะได้อินTEGRATION ของบริษัทต่าง ๆ ทั้งในลักษณะการรับโอนกิจการ (merger) และการควบกิจการ (consolidation) และอื่น ๆ โดยในการรวมตัวกันดังกล่าวจะมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไปแล้วแต่กิจการ แต่ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงในตลาด การรวมธุรกิจอาจเป็นทางเลือกที่ทางเลือกหนึ่งเพื่อความสามารถในการลดต้นทุนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้โครงสร้างการรวมธุรกิจมีหลากหลายรูปแบบ และเมื่อมีการรวมธุรกิจเกิดขึ้น นักบัญชีจะต้องรวบรวมข้อมูล บันทึกบัญชี และแสดงข้อมูลในรายงานทางการเงินตามที่สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนด เพื่อให้งบการเงินสะท้อนเหตุการณ์ทางธุรกิจ และผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงของกิจการ ซึ่งผู้ใช้งบการเงินจะสามารถประเมินข้อมูลและนำไปใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการในอนาคตได้

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้าง รูปแบบ รวมถึงหลักการและวิธีการบัญชีของการรวมธุรกิจ โดยแสดงตัวอย่างการบัญชีและการนำเสนองบการเงินของการรวมธุรกิจ ทั้งกรณีต้นทุนการซื้อธุรกิจสูงกว่ามูลค่าสุทธิธรรมสุทธิ และการมีต้นทุนการซื้อธุรกิจต่ำกว่ามูลค่าสุทธิธรรมสุทธิ

การรวมธุรกิจ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง พ.ศ. 2555) เรื่องการรวมธุรกิจ ได้ให้คำจำกัดความของการรวมธุรกิจไว้ว่า การรวมธุรกิจคือ รายการหรือเหตุการณ์อื่นใดซึ่งทำให้ผู้ซื้อได้อำนาจในการควบคุมธุรกิจหรือกลุ่มธุรกิจ รายการซึ่งเป็นการควบรวมจริงหรือเทียบเท่าการควบรวมถือเป็นกรรวมธุรกิจตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ด้วยเช่นกัน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, ออนไลน์, 2555)

การรวมธุรกิจมีข้อดีหลายด้าน เช่น 1) เป็นการรวมความเชี่ยวชาญ ทักษะและประสบการณ์จากกิจการที่รวมธุรกิจกัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานและสามารถลดความเสี่ยงจากการดำเนินงาน อีกทั้งสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง 2) เป็นการลดคู่แข่งในตลาดในกรณีที่มีการรวมธุรกิจประเภทเดียวกัน 3) สามารถประหยัดต้นทุนในด้านการลงทุนสร้างโรงงานใหม่ การเริ่มการผลิตแบบใหม่ หรือจัดหาเครื่องจักรและอุปกรณ์ เนื่องจากสามารถใช้สินทรัพย์ต่าง ๆ จากธุรกิจเดิมได้ (อุษฎี สงวนชาติ และวรรศักดิ์ พนมมานนท์, 2550; ธาริณี พงศ์สุพัฒน์, 2552)

รูปแบบการรวมธุรกิจ (Beams, Anthony, Clement & Lowensohn, 2012, pp. 25-26) สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การรวมธุรกิจแบบแนวนอน (horizontal) เป็นการรวมธุรกิจประเภทเดียวกันเข้าด้วยกัน เพื่อขยายกิจการเดิมให้ใหญ่ขึ้น มีส่วนแบ่งทางการตลาดมากขึ้น เช่น การรวมธุรกิจระหว่างโรงแรม และโรงแรม การรวมธุรกิจระหว่างร้านอาหารเข้าด้วยกัน เป็นต้น เช่น ธนาคารธนชาตเข้าซื้อธนาคารนครหลวงไทย

2. การรวมธุรกิจแบบแนวตั้ง (vertical) เป็นการรวมธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจเดิม ที่กิจการที่อยู่ ขยายกิจการเดิมให้กว้างขึ้น เช่น การรวมธุรกิจระหว่างโรงงานผู้ขาย โรงงานพ่อค้า และโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือการรวมธุรกิจระหว่างกิจการโรงแรมกับกิจการทัวร์ เช่น เครือเจริญโภคภัณฑ์ บริษัทผู้ผลิตสินค้าเกษตรรายใหญ่ได้ลงทุนในธุรกิจค้าปลีกคือ บริษัท CP-7 ELEVEN เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การจัดซื้อจัดจำหน่าย

3. การรวมธุรกิจแบบผสม (conglomerate) เป็นการรวมธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจการเดิมที่ทำ ขยายกิจการเดิมให้กว้างขึ้น โดยอาจมีวัตถุประสงค์ช่วยขยายไปในตลาดใหม่ เช่น การรวมธุรกิจระหว่างกิจการผลิตรถยนต์กับกิจการร้านอาหาร เช่น บริษัท กลุ่มเซ็นทรัล จำกัด มีธุรกิจหลายประเภทประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจค้าปลีก (CRC) กลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (CPN) กลุ่มธุรกิจค้าส่ง (CMG) กลุ่มธุรกิจโรงแรม (CHR) กลุ่มธุรกิจอาหาร (CRG)

วิธีการรวมธุรกิจ (กัลยาณี กิตติจิตต์, 2541) มีดังนี้

1. การรับโอนกิจการ (merger) เป็นการรวมธุรกิจที่มีกิจการหนึ่งเข้าซื้อสินทรัพย์สุทธิของอีกกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ และที่เหลือเพียงแต่กิจการที่เป็นผู้ซื้อยังคงเป็นนิติบุคคลและดำเนินงานต่อไปเพียงแห่งเดียว เช่น บริษัท A จำกัด รวมกับ บริษัท B จำกัด โดยบริษัท A จำกัด ได้เข้าซื้อสินทรัพย์สุทธิของบริษัท B จำกัด ทั้งจำนวน ทำให้คงเหลือแค่บริษัท A จำกัด ยังคงเป็นนิติบุคคลที่เหลือดำเนินการอยู่แห่งเดียว

บริษัท A จำกัด + บริษัท B จำกัด → บริษัท A หรือ บริษัท B

เช่น - ในกรณีของ KPMG เข้าซื้อกิจการสำนักงาน SGV ณ ปลายทาง - การซื้อกิจการน้ำมัน JET ของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

2. การควบกิจการ (consolidation) เป็นการรวมธุรกิจที่มีการตั้งกิจการใหม่ขึ้นมา โดยกิจการเดิมพินิจกันนั้นได้เลิกกิจการไป ซึ่งกิจการใหม่จะรับซื้อสินทรัพย์สุทธิของกิจการเดิมทุกแห่ง เช่น บริษัท A จำกัด รวมกับบริษัท B จำกัด โดยเลิกกิจการทั้ง 2 แห่งไป และจัดตั้ง บริษัท C จำกัด ขึ้นมาใหม่

บริษัท A จำกัด + บริษัท B จำกัด → บริษัท C จำกัด

เช่น

- กลุ่มบริษัทยูไนเต็ด โปรดักส์ (มหาชน) หรือ UBC เป็น การควบกิจการระหว่าง บริษัท อินเทอร์เน็ต ประเทศไทย จำกัด (มหาชน) (IBC) และบริษัท ยูที เคบีแอล เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) (UTV)
- PriceWaterhouseCoopers หรือ PwC เป็นการควบกิจการระหว่าง Price Waterhouse และ Coopers & Lybrand ในปี 1998

3. การซื้อหุ้น (acquisition of stock) เป็นการรวมธุรกิจโดยกิจการหนึ่งเข้าซื้อหุ้นสามัญ ของอีกกิจการหนึ่งมากกว่า 50% ทำให้กิจการหนึ่งสามารถเข้าควบคุมอีกกิจการหนึ่งได้ ทำให้กิจการ ที่เข้าซื้อสถานะเป็น “บริษัทใหญ่” (parent company) และกิจการที่ถูกซื้อสถานะเป็น “บริษัทย่อย” (subsidiary company) โดยการดำเนินงานทั้ง 2 กิจการ รวมเรียกว่า “บริษัทในเครือ” (affiliates company) มีหน้าที่ต้องจัดทำงบการเงินรวมระหว่างบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย

- เช่น
 - บริษัท เทอร์พอร์ตี เพอร์เฟกต์ (จำกัด) มหาชน (บริษัทใหญ่) ลงทุนในหุ้น สามัญบริษัท ริวอร์ชด์ โฮมส์ ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (บริษัทย่อย) เกิน 50%
 - บริษัท สาธารณศอบอร์ชเนน จำกัด (มหาชน) (บริษัทใหญ่) ถือหุ้นบริษัท วันทูวัน คอลเลคทีฟ จำกัด (มหาชน) (บริษัทย่อย) เกิน 50%

4. การซื้อสินทรัพย์ (acquisition of assets) เป็นการรวมกิจการโดยการเข้าซื้อสินทรัพย์ ส่วนใหญ่หรือทั้งหมดจากกิจการอื่น กิจการที่ถูกซื้อสินทรัพย์อาจยังอยู่หรือเลิกไปแล้ว แต่ไม่ได้มี สถานะเป็นบริษัทในเครือ

วิธีการบัญชีของการรวมธุรกิจ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง พ.ศ. 2555) เรื่องการรวมธุรกิจ ได้ กำหนดให้ทำการรวมธุรกิจจะต้องบันทึกบัญชีโดยปฏิบัติตามวิธีซื้อ (purchase method) ยกเว้นใน กรณีที่เป็นการรวมธุรกิจที่อยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกัน ต้องระบุได้ว่ากิจการใดมีอำนาจในการ ควบคุมในอีกกิจการ โดยกิจการผู้ซื้ออาจซื้อกิจการเป็นเงินสด สินทรัพย์ ออกหุ้นสามัญ หรือ ก่อหนี้สิน ดังนี้

วิธีซื้อ (purchase method) การใช้วิธีนี้ในการรวมธุรกิจเป็นกรณีที่กิจการหนึ่งสามารถ เข้าควบคุมอีกกิจการหนึ่งได้ จึงสามารถระบุได้ว่าผู้ที่สามารถเข้าควบคุมอีกกิจการเป็นผู้ซื้อ โดย มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ระบุไว้ว่า ความสามารถเข้าควบคุมอีกกิจการหนึ่งได้ สามารถพิจารณาจากข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ (สามารถศึกษาบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, อดอนไลน์, 2555 ก)

- 1) มีอำนาจในการออกเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง
- 2) มีอำนาจตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงในการกำหนดนโยบายทางการเงินและการ ดำเนินงานของอีกกิจการหนึ่ง

3) มีอำนาจในการแต่งตั้งหรือถอดถอนบุคคลส่วนใหญ่ในคณะกรรมการบริษัทหรือคณะ ผู้บริหารอื่นที่มีอำนาจเทียบเท่าคณะกรรมการบริษัท

4) มีอำนาจในการกำหนดทิศทางในการออกเสียงส่วนใหญ่ในการประชุมคณะกรรมการ บริษัทหรือคณะผู้บริหารอื่นที่มีอำนาจเทียบเท่าคณะกรรมการบริษัท

ภายใต้วิธีซื้อ ผู้ซื้อต้องบันทึกต้นทุนการซื้อด้วยราคาที่เป็นเงินสด จำนวนเงิน รายการเทียบเท่า เงินสด หรือมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนซึ่งผู้ซื้อมอบให้ ณ วันที่มีการแลกเปลี่ยน รวมทั้งรายจ่าย ที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจโดยตรงทั้งหมด เช่น ค่าธรรมเนียมนักบัญชี ค่าทนายความ ค่าวิศวกร ค่าที่ปรึกษา แต่ค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนและออกจำหน่ายหุ้นจะไม่ถือเป็นต้นทุนการซื้อกิจการแต่ ให้นำไปหักจากส่วนเกินมูลค่าหุ้นที่ออกจำหน่ายเพื่อซื้อกิจการนั้น ๆ สำหรับค่าใช้จ่ายทางอ้อม เช่น เงินเดือนผู้บริหาร ค่าเสื่อมราคา ค่าเช่า จะบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในการรวมธุรกิจ ถือเป็นค่าใช้จ่าย ประเภท (Beams, Anthony, Clement & Lowensohn, 2012, pp. 30)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่องการรวมธุรกิจ กำหนด หลักการการรับรู้และการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ระบุได้ทั้งหมด หนี้สินที่รับมาและส่วนได้เสียที่ไม่ มีอำนาจควบคุมเป็นผู้ถูกซื้อ (ศึกษาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, อดอนไลน์, 2555 ข) ดังนี้

หลักการรับรู้รายการ ณ วันซื้อ ผู้ซื้อต้องรับรู้รายการสินทรัพย์ที่ระบุได้ทั้งหมด หนี้สินที่รับ มา และส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมจากผู้ซื้อแยกต่างหากจากค่าความนิยม และผู้ซื้อต้องจัด ประเภทย่อยสินทรัพย์ที่ระบุได้ทั้งหมด หนี้สินที่รับมาตามที่เป็นอยู่ เพื่อการปฏิบัติตามมาตรฐานรายงาน การทางการเงินฉบับอื่น ๆ ภายหลัง และในการจัดประเภทให้พิจารณาจากเงื่อนไขในสัญญา ภาระทาง เศรษฐกิจ การดำเนินงานและนโยบายบัญชีของผู้ซื้อ และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ ณ วันซื้อ

หลักการวัดมูลค่า

- สินทรัพย์และหนี้สินที่ระบุได้แต่ละรายการ ให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันซื้อ
- ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจากผู้ซื้อในผู้ถูกซื้อที่เป็นส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของใน ปัจจุบัน และที่เท่าเทียมสิทธิได้รับส่วนแบ่งในสินทรัพย์สุทธิของกิจการตามสัดส่วนที่ลงทุนในกรณี ที่มีการชำระบัญชี ให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิที่ระบุได้ของผู้ถูกซื้อที่ ผู้ซื้อรับรู้ตามสัดส่วนความเป็นเจ้าของในปัจจุบัน
- ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมอื่น ให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันซื้อ

กรณีต้นทุนการซื้อธุรกิจสูงกว่ามูลค่ายุติธรรมสุทธิ

ในการณีนี้นักบัญชีการซื้อธุรกิจสูงกว่ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สุทธิ (มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หักด้วยมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน) ผลต่างดังกล่าว (ปรากฏทางด้านเดบิต) ให้บันทึกเป็นค่าความนิยม (goodwill) ในการซื้อธุรกิจดังกล่าว ซึ่งค่าความนิยมดังกล่าวเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน ซึ่งกิจการไม่สามารถตัดจำหน่ายค่าความนิยมจากการรวมธุรกิจ แต่จะต้องใช้การทดสอบการย่อค่าของสินทรัพย์ และแสดงรายการค่าความนิยมที่ช่วยลดมูลค่าสินทรัพย์แสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวด

ตัวอย่างที่ 1 บริษัท พิตกาล จำกัด ออกหุ้นสามัญ จำนวน 10,000 หุ้น ราคาตามมูลค่าหุ้นละ 10 บาท เพื่อซื้อสินทรัพย์สุทธิของบริษัท อาษา จำกัด เมื่อวันที่ 1 มกราคม 25X1 โดยราคาตลาดของหุ้นบริษัท พิตกาล จำกัด ณ วันดังกล่าวราคาหุ้นละ 15 บาท นอกจากนั้น บริษัท พิตกาล จำกัด เสียค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนและออกจำหน่ายหุ้น จำนวน 40,000 บาท รวมทั้งค่าธรรมเนียมให้ที่ปรึกษาอีก จำนวน 50,000 บาท เป็นเงินสด โดยซื้อมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัท อาษา จำกัด ณ วันที่ 1 มกราคม 25X1 มีราคาตามมูลค่าและราคายุติธรรม ดังนี้

สินทรัพย์สุทธิ	ราคาตามบัญชี (book value)	ราคายุติธรรม (fair value)
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสด	24,000	24,000
ลูกหนี้สุทธิ	36,000	36,000
สินค้างเหลือ	40,000	30,000
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ที่ดิน	60,000	70,000
อาคาร (สุทธิ)	60,000	80,000
อุปกรณ์ (สุทธิ)	80,000	50,000
รวมสินทรัพย์	300,000	290,000
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้	30,000	30,000
ตัวเงินจ่าย	70,000	60,000

หนี้สินระยะยาว

หุ้นกู้	60,000	60,000
ส่วนของผู้ถือหุ้น		
หุ้นสามัญ มูลค่าหุ้นละ 10 บาท	100,000	
กำไรสะสม	40,000	
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	300,000	

การบันทึกบัญชี

ม.ค. 1	เดบิต	เงินลงทุนใน บจ. อาษา	150,000
	เครดิต	ทุนหุ้นสามัญ (10,000 x 10)	100,000
		ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ (10,000 x 5)	50,000
	เดบิต	เงินลงทุนใน บจ. อาษา	50,000
		ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ	40,000
	เครดิต	เงินสด	90,000

(กิจการจ่ายค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนและออกจำหน่ายหุ้น 40,000 บาท ให้เข้าไปหักจากส่วนเกินมูลค่าหุ้น และจ่ายค่าธรรมเนียมให้ที่ปรึกษา 50,000 บาท ถือเป็นต้นทุนในการซื้อ บจ. อาษา ให้บันทึกเข้าเงินลงทุนใน บจ. อาษา)

เดบิต	เงินสด	24,000
	ลูกหนี้สุทธิ	36,000
	สินค้างเหลือ	30,000
	ที่ดิน	70,000
	อาคาร	80,000
	อุปกรณ์	50,000
	ค่าความนิยม (ผลต่าง)	60,000
เครดิต	เจ้าหนี้	30,000
	ตัวเงินจ่าย	60,000
	หุ้นกู้	60,000
	เงินลงทุนใน บจ. อาษา	200,000

(บันทึกสินทรัพย์และหนี้สินที่ระบุได้ในราคายุติธรรม)

จะเห็นได้ว่าในการรวมธุรกิจข้างต้น

มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์	(บาท)
มูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน	290,000
หัก มูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน	150,000
มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สุทธิ	140,000
ราคาต้นทุนในการซื้อธุรกิจ	200,000
มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่ำกว่าราคาต้นทุนในการซื้อธุรกิจ	<u>60,000</u>

กรณีต้นทุนการซื้อธุรกิจต่ำกว่ามูลค่ายุติธรรมสุทธิ

ในกรณีที่ต้นทุนการซื้อธุรกิจต่ำกว่ามูลค่ายุติธรรมสุทธิ (มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หักด้วยมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน) ผลต่างดังกล่าว (ปรากฏทางด้านเครดิต) ให้บันทึกเป็นกำไรจากการต่อรองราคาซื้อ (ผู้ซื้อต้องประเมินความถูกต้องของการระบุสินทรัพย์ที่ได้มาและหนี้สินที่รับมาทั้งหมดพร้อมabenภาพที่การวัดมูลค่าภาวะสมแล้ว) โดยรายการที่ปรากฏการต่อรองราคาซื้อให้แสดงรายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ตัวอย่างที่ 2 จากตัวอย่างที่ 1 ถ้าพบดให้บริษัท พีคาล จำกัด ออกหุ้นสามัญ จำนวน 5,000 หุ้น ราคาตามมูลค่าหุ้นละ 10 บาท เพื่อซื้อสินทรัพย์สุทธิของบริษัท อชชา จำกัด เมื่อวันที่ 1 มกราคม 25X1 โดยราคาตลาดของหุ้นบริษัท พีคาล จำกัด ณ วันดังกล่าวมีราคาหุ้นละ 20 บาท นอกจากนั้นบริษัท พีคาล จำกัด เสียค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนและออกจำหน่ายหุ้น จำนวน 10,000 บาท เสียค่าธรรมเนียมให้ที่ปรึกษา จำนวน 20,000 บาท

การบันทึกบัญชี

25X1			
ม.ค. 1	เงินสดใน บจ. อชชา	100,000	
	เครดิต หุ้นสามัญ (5,000 × 10)		50,000
	ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ (5,000 × 10)		50,000
	เดบิต เงินลงทุนใน บจ. อชชา	20,000	
	ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ	10,000	
	เครดิต เงินสด		30,000

(กิจการเสียค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนและออกจำหน่ายหุ้นจำนวน 10,000 บาท ให้นำไปหักจากส่วนเกินมูลค่าหุ้น และจ่ายค่าธรรมเนียมให้ที่ปรึกษา 20,000 บาท ถือเป็นต้นทุนในการซื้อ บจ. อชชา ให้บันทึกเข้าเงินลงทุนใน บจ. อชชา)

เดบิต	เงินสด	24,000
	ลูกหนี้สุทธิ	36,000
	สินค้าคงเหลือ	30,000
	ที่ดิน	70,000
	อาคาร	80,000
	อุปกรณ์	50,000
	เครดิต เจ้าหนี้	30,000
	ต้นทุนจ่าย	60,000
	หุ้น	60,000
	เงินลงทุนใน บจ. อชชา	120,000
	กำไรจากการต่อรองราคาซื้อ (ผลต่าง)	<u>20,000</u>

(บันทึกสินทรัพย์และหนี้สินที่ระบุได้ในราคายุติธรรม)

จะเห็นได้ว่าในการรวมธุรกิจข้างต้น

มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์	(บาท)
หัก มูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน	290,000
มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สุทธิ	150,000
ราคาต้นทุนในการซื้อธุรกิจ	140,000
มูลค่าสินทรัพย์สุทธิสูงกว่าราคาต้นทุนในการซื้อธุรกิจ	<u>120,000</u>
	20,000

การเปิดบัญชีอู่

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง พ.ศ. 2555) เรื่องการรวมธุรกิจ ระบุว่าผู้ซื้อต้องเปิดเผยมูลค่าให้ผู้ลงทุนทางการเงินสามารถประเมินลักษณะและผลกระทบทางการเงินจากการรวมธุรกิจที่เกิดขึ้นระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันและภายหลังวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรายงานวันก่อนวันที่แจ้งงบการเงิน โดยผู้ซื้อต้องเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ (หรือเปิดเผยข้อเท็จจริงและเหตุผลที่สามารถทำได้ หากไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ นี้ได้บางกรณี) (กล่าวคือบัญชีใหม่พระราชบัญญัติ, ออนไลน์, 2555 ๗) ดังนี้

1. ชื่อและรายละเอียดของผู้ถูกซื้อ
2. วันที่ซื้อ
3. สัดส่วนของตราสารทุนที่มีสิทธิออกเสียงที่นำมา
4. เหตุผลหลักในการรวมธุรกิจและคำอธิบายวิธีการนำมาซึ่งอำนาจในการควบคุมของผู้ซื้อ
5. คำอธิบายเชิงคุณภาพถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้ค่าความนิยม

6. มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ซื้อของสิ่งตอบแทนทั้งหมดที่โอนให้แก่มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ซื้อของสิ่งตอบแทนแต่ละประเภท

7. สิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายค่าชดเชยและสินทรัพย์ที่ได้มาจากการตีประกัน
8. มูลค่าสุทธิที่ได้รับมา ทั้งในมูลค่ายุติธรรม มูลค่าตามสัญญา และประมาณการกระแสเงินสดที่ยุติ ณ วันที่ซื้อ ที่คาดว่าจะเรียกเก็บได้
9. มูลค่าที่รับรู้ ณ วันที่ซื้อสำหรับสินทรัพย์ที่ได้มาและสินทรัพย์ที่รับมาแต่ละประเภทที่สำคัญ
10. หนังสือที่อาจเกิดขึ้นแต่ละรายการ
11. มูลค่าของค่าความนิยมทั้งหมดที่คาดว่าจะสามารถนำไปหักเพื่อประโยชน์ทางภาษีได้
12. รายการที่การรับรู้แยกต่างหากจากการซื้อสินทรัพย์และการก่อหนี้สินในการรวมธุรกิจ
13. มูลค่าต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ
14. มูลค่ากำไรจากการต่อรองราคาซื้อ ระบุว่าแสดงเป็นรายการได้ในงบกำไรขาดทุนแบบเต็ม และบทสรุปของการเกิดกำไรจากการต่อรองราคาซื้อ
15. มูลค่าส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในผู้ถูกซื้อและวิธีการวัดมูลค่า
16. มูลค่ายุติธรรมของส่วนได้เสียในผู้ถูกซื้อซึ่งอยู่ก่อนวันที่ซื้อ
17. กำไรหรือขาดทุนของผู้ถูกซื้อตั้งแต่วันที่ซื้อซึ่งรวมในงบกำไรขาดทุนแบบเต็มแล้วรวม และกำไรหรือขาดทุนของกิจการที่เกิดจากการรวมกันสำหรับรอบระยะบัญชีปัจจุบัน

สรุป

ในการรวมธุรกิจ กิจการต้องบันทึกบัญชีตามวิธีซื้อ โดยรับรู้สินทรัพย์ที่ระบุได้ทันทีที่ได้รับมาและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในผู้ถูกซื้อแยกต่างหากจากค่าความนิยม และวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ซื้อ โดยผลต่างที่เกิดขึ้นจากการบันทึกการรวมธุรกิจจะรับรู้รายการเป็นค่าความนิยมหรือกำไรจากการต่อรองราคาซื้อ แล้วแต่กรณี นอกจากนี้จะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลตามที่มาตราฐานการรายงานทางการเงินกำหนด เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินทราบเหตุการณ์ทางธุรกิจและใช้ข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจในอนาคต

บรรณานุกรม

กัลยาณี กิตติจิตต์. (2541). *การบัญชีขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: เอช. เอ็น. การ์บี.

ดุขมูลี สงวนชาติ และวารศักดิ์ ทุมมานนท์. (2550). *การบัญชีขั้นสูง 1*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธาริณี พงศ์สุพัฒน์. (2552). *การบัญชีขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: อินโฟเมจิง.

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2555 ก). *มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่องงบการเงินรวมและการเงินเฉพาะกิจการ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://fap.or.th/a33.readyplanet.net/images/column_1359010309/TAS27.pdf [2557, 5 พฤศจิกายน].

_____. (2555 ข). *มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่องการรวมธุรกิจ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://www.fap.or.th/images/column_1359010309/TFRS%203%20Part%20B_Up%2026_12_56%2819%29.pdf [2557, 5 พฤศจิกายน].

Beams, Floyd A., Anthony, Joseph H., Clement, Robin P., & Lowensohn, Suzanne H. (2012). *Advanced Accounting* (11th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Sripatum University

57 | 49

ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
ระดับนานาชาติ และระดับชาติ

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างความเป็นเลิศทาง
วิชาการและองค์ความรู้ใหม่ และนำผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ จึงกำหนด
หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนแก่บุคลากร ดังต่อไปนี้

1. ในประกาศนี้

1.1 วารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง

1.1.1 เป็นวารสารวิชาการนานาชาติที่อยู่มานานในบัญชี Institute of Scientific Information (ISI)

1.1.2 เป็นวารสารวิชาการนานาชาติที่มีการตีพิมพ์บทความภาษาอังกฤษ และมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) ต้องบรรณาธิการประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิระดับศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าจาก
ต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 25 % ของทั้งหมด

(2) ผู้ประเมินบทความต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นและต้องมีผู้ประเมินบทความจาก
ต่างประเทศไม่น้อยกว่า 25 %

(3) มีบทความจากต่างประเทศตีพิมพ์ในวารสาร ไม่น้อยกว่า 10 % และมีการประเมิน
คุณภาพวารสารทุก 2 ปี

1.2 วารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง

1.2.1 เป็นวารสารที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างต่อเนื่องในรูปแบบของสิ่งพิมพ์หรือในรูปแบบ
ดิจิทัล

1.2.2 มีการพิจารณาเลือกและตรวจสอบคุณภาพทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review)

1.2.3 เป็นวารสารในระดับสถาบัน ส่วนราชการ สมาคม องค์กรวิชาชีพในสาขาต่างๆ

1.3 ผลงานตีพิมพ์ หมายถึง บทความหรือบทความวิจัยที่มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับ
นานาชาติ หรือระดับชาติ

1.4 บทความ หมายถึง ข้อความที่เขียนเป็นเรื่องราว เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย คำนำ
เนื้อเรื่อง และบทสรุป

1.5 บทความวิจัยแบบเต็มหรือแบบสมบูรณ์ (Full paper) หมายถึง

1.5.1 บทความวิจัย ซึ่งประกอบด้วย รูปแบบของบทความวิจัยครบถ้วน จำนวนประมาณ 10,000 คำ หรือประมาณ 15 หน้ากระดาษ A4 เว้น 1 บรรทัด (Single space) ไล่แก่

(1) ชื่อบทความ ชื่อนักวิจัย ชื่อและที่อยู่สถาบันที่สังกัดของนักวิจัย ที่อยู่ไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address)

(2) บทคัดย่อ

(3) คำสำคัญ

(4) บทนำ ประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และ
สมมติฐาน (ถ้ามี)

(5) วัตถุประสงค์

(6) วิธีการ

(7) นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

(8) ผลการศึกษา ผลการทดลอง ข้อค้นพบ

(9) วิจารณ์

(10) สรุป

(11) ประโยชน์ที่ได้รับ

(12) กิตติกรรมประกาศ

(13) เอกสารอ้างอิง

(14) หรือเป็นไปตามโครงสร้างบทความทางวิชาการของวารสารนั้น ๆ

1.6 บทความวิจัยแบบสั้น หรือแบบย่อ (Short paper, Brief paper) หมายถึง

1.6.1 บทความวิจัย ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาจำนวนประมาณไม่เกิน 6 หน้ากระดาษ A4 เว้น 1
บรรทัด (Single space) ไล่แก่

(1) ชื่อบทความ ชื่อนักวิจัย ชื่อและที่อยู่สถาบันที่สังกัดของนักวิจัย ที่อยู่ไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address)

(2) บทคัดย่อ

(3) ข้อค้นพบ

(4) นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

(5) ประโยชน์ที่ได้รับ

(6) กิตติกรรมประกาศ

(7) เอกสารอ้างอิง

2. คุณสมบัติของผู้รับค่าตอบแทน

2.1 เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ในขณะที่มีการตีพิมพ์บทความนั้น และ

2.2 เป็นผู้เขียนชื่อแรก (First author) หรือ ผู้เขียนที่เป็นชื่อหลัก (Corresponding author)

3. เงื่อนไขการให้ค่าตอบแทน

3.1 เป็นบทความที่ยังไม่เคยได้รับค่าตอบแทนใดๆ มาก่อน

3.2 เป็นบทความที่ถือระบุนชื่อ "มหาวิทยาลัยศรีปทุม"

3.3 เป็นบทความที่ต้องมีเนื้อหาทางวิชาการที่ไม่ซ้ำซ้อนกับบทความอื่น รวมทั้งต้องไม่เคยได้มีการตีพิมพ์ในวารสารอื่นมาก่อน

3.4 บทความดังกล่าวต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์

3.5 บทความ 1 เรื่อง สามารถรับค่าตอบแทนได้ 1 ครั้ง โดยดำเนินการขอรับค่าตอบแทนภายใน 6 เดือน นับแต่ได้รับการตีพิมพ์

4. เกณฑ์การให้ค่าตอบแทน

4.1 บทความ บทความวิจัยแบบเต็ม แบบสมบูรณ์ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

4.1.1 ค่าตอบแทนพื้นฐาน บทความละ 10,000 บาท และ

4.1.2 ค่าตอบแทนก้ำวหน้าตามค่า Impact factor ปัจจุบันในฐานะข้อมูล ISI ของวารสารนั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ค่า Impact factor	ค่าตอบแทนบทความละ
น้อยกว่า 0.001	ไม่มีค่าตอบแทน
0.001-0.499	30,000 บาท
0.500-0.999	50,000 บาท
1.000-1.499	70,000 บาท
ตั้งแต่ 1.500 ขึ้นไป	90,000 บาท

4.2 บทความ บทความวิจัยแบบสั้น แบบย่อ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

4.2.1 ค่าตอบแทนพื้นฐาน บทความละ 5,000 บาท และ

4.2.2 ค่าตอบแทนก้ำวหน้าตามค่า Impact factor ปัจจุบันในฐานะข้อมูล ISI ของวารสารนั้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ค่า Impact factor	ค่าตอบแทนบทความละ
น้อยกว่า 0.001	ไม่มีค่าตอบแทน
0.001-0.499	15,000 บาท
0.500-0.999	25,000 บาท
1.000-1.499	35,000 บาท
1.500-2.499	45,000 บาท
ตั้งแต่ 2.500 ขึ้นไป	55,000 บาท

